

Pál Dániel Levente és Jakab Éva: *Mira utazása az álmok világában*

Egyszer volt, hol nem volt. Most kezdődik a mese. Ez a mese Miráról szól.

Este van. A világ elcsendesedik. Mira lefekszik aludni. A párnája puha. A takarója meleg. Mira lehunyja a szemét. Ekkor színes fényeket lát. A fények olyanok, mint egy függöny. A **függöny** lassan kinyílik. Mögötte ott van az álmok világa.

Mira egy kis kaput lát. A kapu mellett régi **könyvek** állnak. A könyvek tetején egy **bohóclány** ül. A bohóclány haja kócos. Az arca mosolygós. A szeme kedves. A bohóclány a mesék őre.

A bohóclány rámosolyog Mirára, és ezt mondja: – Jöhetsz most velem. Útközben bármikor megállhatunk. Vissza is fordulhatunk.

Mira örül ennek. Jó érzés, hogy senki sem sietteti.

A bohóclány egy fénylő csillagot rajzol a levegőbe. A csillagból ösvény lesz. Mira elindul az ösvényen. Lassan megy. Nyugodtan megy. Az ösvény végén egy ezüstszínű tó várja.

A tó fölött ott ül a **Holdasszony**. Fehér és ezüst ruhát visel. A Holdasszony énekelni kezd. Az ének betölti a levegőt.

A vízen egy kis kék **ladik** közeledik. Az oldalára ez van írva: **Álomhajó**. A ladikban az **Álomhajós** ül. A szakála olyan, mint egy puha felhő. A tekintete nyugodt. Az Álomhajós mosolyogva ezt mondja Mirának: – Beszállhatsz.

Mira beszáll a ladikba.

Az Álomhajó elindul az álmok taván. A tó vize néha kék, néha aranszínű. Útközben Mira sok különleges lényt lát. Először egy **szárnyas lovat**. A ló halkán lépked. Fehér a sörénye. Utána sapkás **manók** jelennek meg. Majd egy nagy **párna** úszik feléjük. A párnán újra ott ül a bohóclány. Mosolyog. Később **táncosnőket** és **erdei teremtményeket** látnak.

Végül **tündérek** érkeznek. A tündérek a magasból szállnak le. Áttetsző szárnyuk van. A tündérek kört rajzolnak a levegőbe. A körben zene születik. A zene vidám és szelíd. A zenére színes tánc kezdődik. Mira szívesen maradna a **színes ruhájú táncosokkal**, de az Álomhajós továbbindul.

Egyszer csak különös hang hallatszik.

– Hallod? – kérdezi az Álomhajós.

Mira felnéz.

A felhők között **kutyák** jelennek meg. A kutyákat a bohóclány vezeti. A kutyák kedvesek és türelmesek. Együtt játszanak. Közben figyelnek egymásra és a bohóclányra is.

Mira már tudja, hogy az álmvilágban sok különleges dolog történhet.

A ladik továbbhalad.

A Holdasszony éneke végig elkíséri őket. Mira látja a **csillagokat** tükröződni a vízben. Minden békés. Ekkor halk dobogás hallatszik. Mira újra felnéz az égre. A felhők között tánc kezdődik. Táncol a bohóclány. Táncol a szárnyas ló. Táncolnak a **fénylő égi lények** is.

Az Álomhajó továbbindul.

Hamarosan egy zöld erdőhöz érkeznek. Az erdőnek föld- és mentaillata van. Mira figyelmesen hallgatja az erdő hangjait. Néha egy levél mozdul meg. Néha egy har-
matcsepp csillan meg. Az erdőben kíváncsi manók ének. A tisztáson **rókák és medvék** járnak. A rókák gyorsak és könnyedek. A medvék lassabbak és erősebbek. Mégis együtt táncolnak. Egyszer csak egy **farkasfalka** érkezik. A farkasok nyugodtak. Nem bántanak senkit. Mira kíváncsian figyeli őket.

Az Álomhajós látja, hogy Mira nem fél. Megigazítja alatta a párnát, és betakarja. A ladik lassan felemelkedik a fák fölé.

Most a sárkányok világába érkeznek. **Három sárkány** játszik ott. Az egyik zöld. A másik kék. A harmadik arany pöttyös. A sárkányok színes labdákkal játszanak. A labdák gyorsan pattognak. A pattogás olyan gyors, mint a **vágtató lovak** patája. A sárkányok nevetnek. A nevetésük mély és meleg.

Az Álomhajó továbbhalad.

Mira és az Álomhajós egy csendes helyre érkeznek. Ott egy **költő** ül a könyvei között. A költő figyeli az álmvilágot. Amit lát, azt versbe írja. Így születnek a versek. Lassan közeledik a reggel. Az álmok tava fölött világosodni kezd az ég. A tündérek hazatérnek. A manók becsukják az ajtajukat. A rókák pihenni mennek. A medvebocskok ásítognak. A sárkányok elteszik a labdáikat. A költő eloltja a mécsesét. A bohóclány nyújtózik egyet. A Holdasszony elköszön. Az Álomhajós parthoz vezeti a ladikot.

Mira is elbúcsúzik mindenkitől.

Eljött a reggel. Ideje felébredni.

Mira kinyitja a szemét. Ez az álom véget ért.

Az álmainak különös lényei visszavárják őt minden éjszaka. Vár majd Mirára a Holdasszony, az Álomhajós és persze a kócos, pirospozsgás bohóclány is. Várnak rá, hogy minden éjjel új és új csodákat mutassanak neki.

Co-funded by
the European Union

